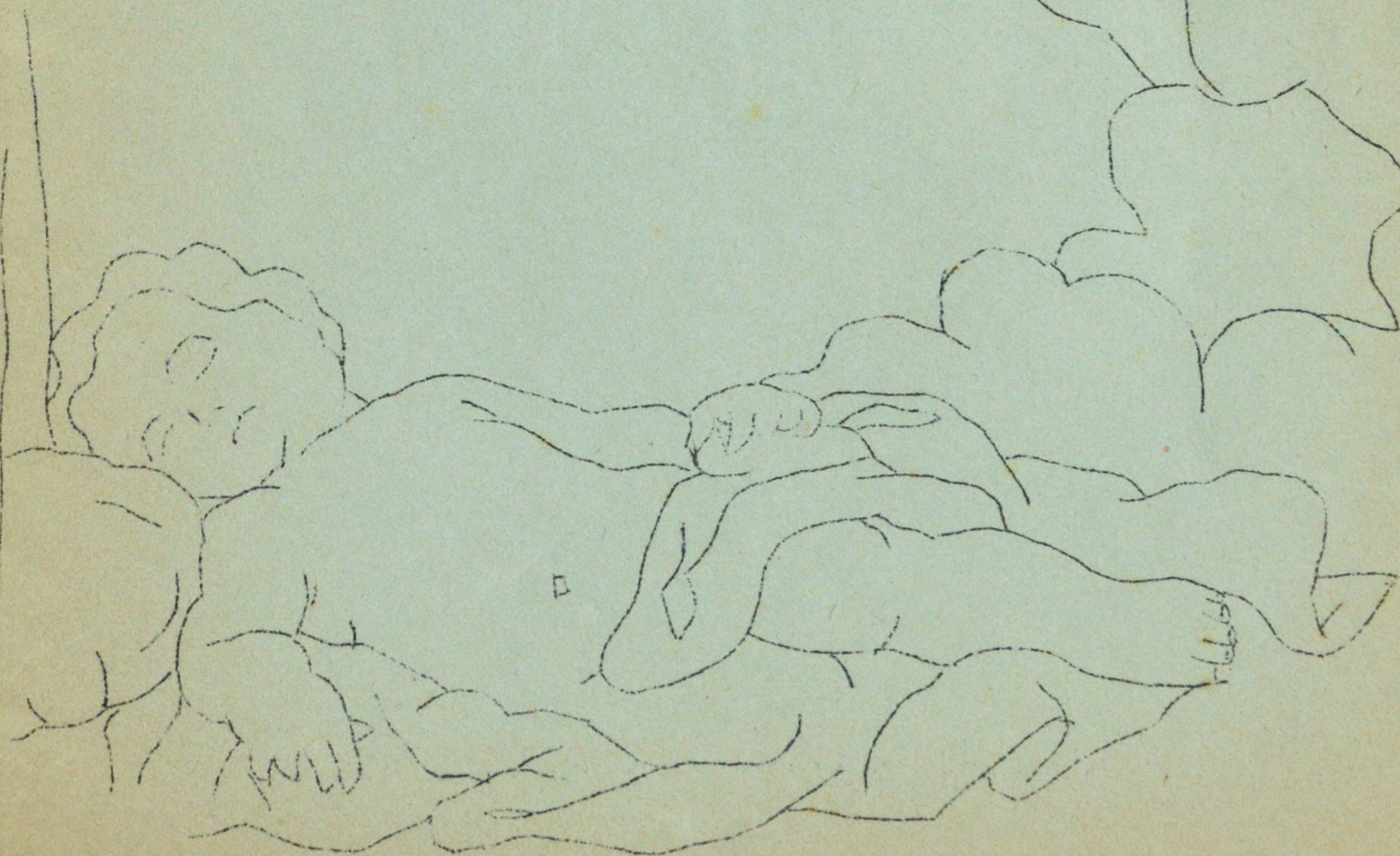
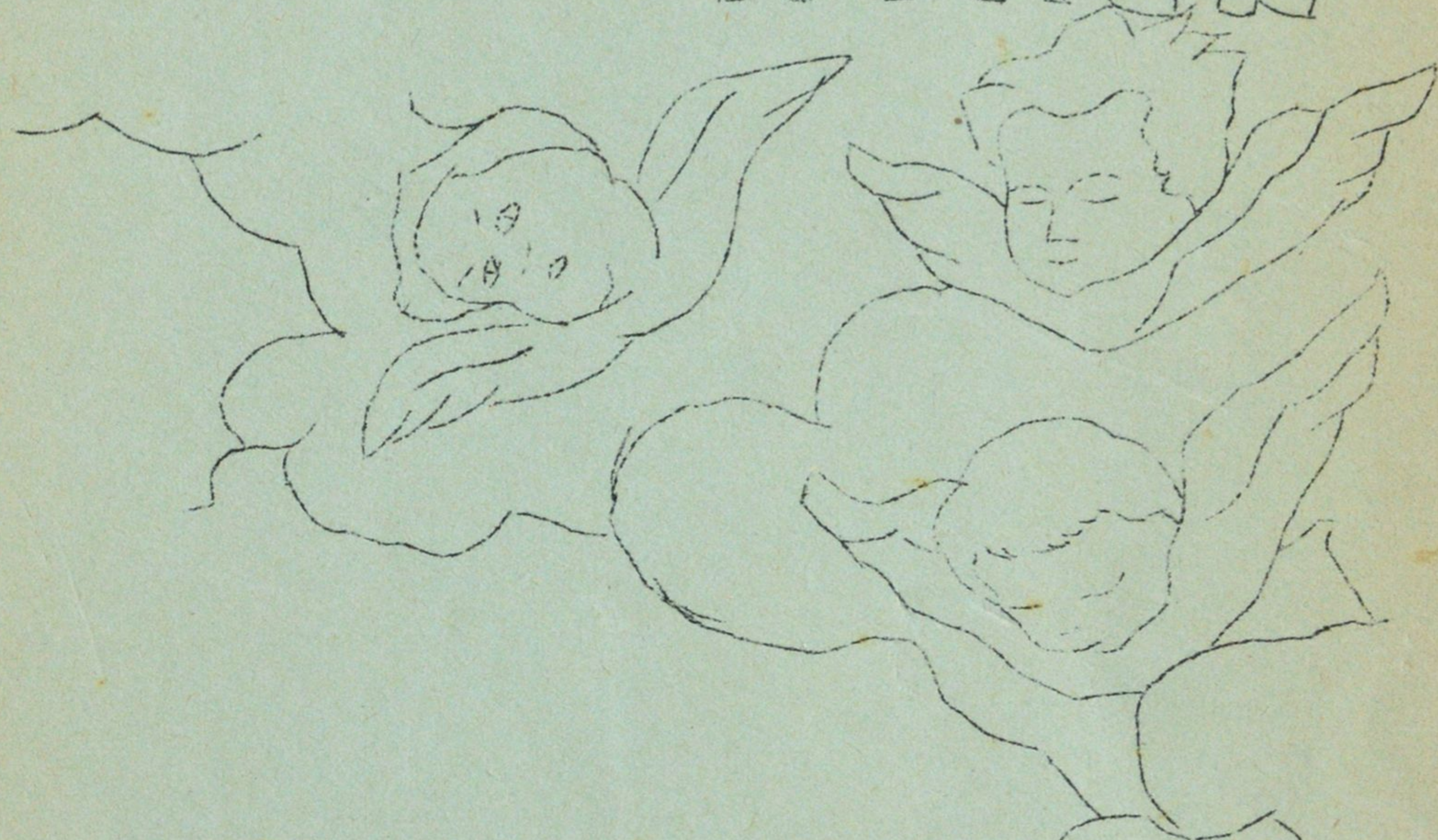
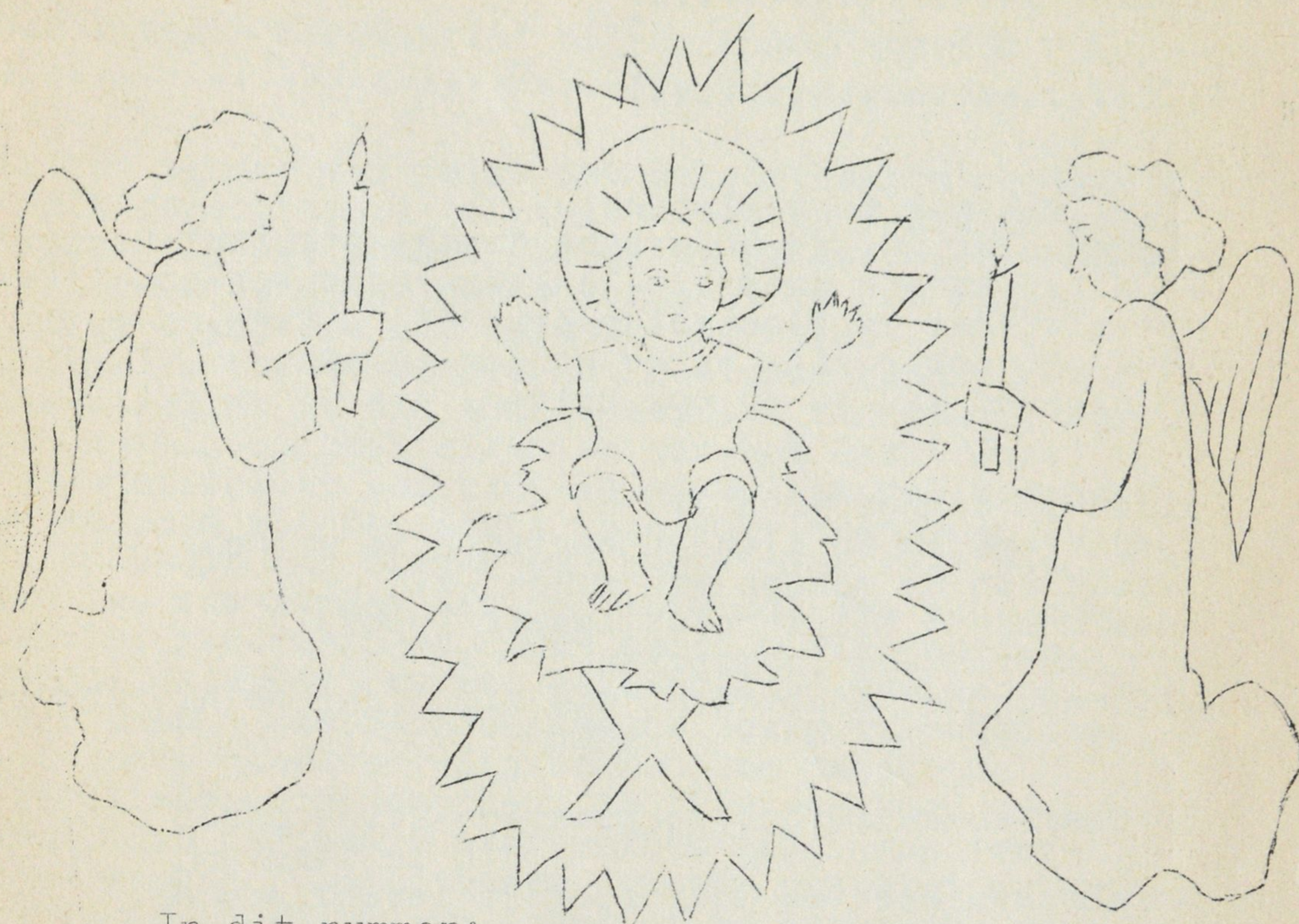


14567

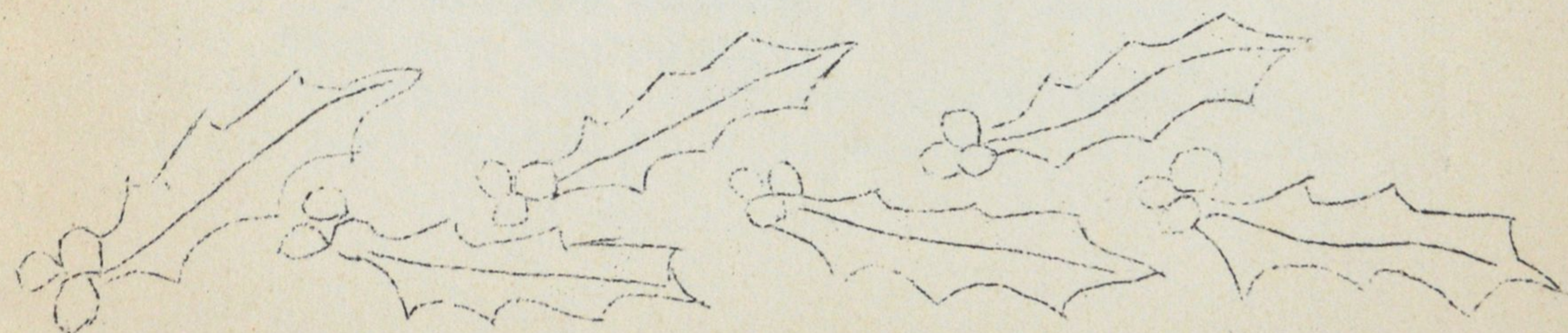
KERSTNUMMER EIGEN — KOKER





In dit nummer:

KERSTNACHT.....	bladz.2
Vieren wij nog wel Kerstmis?.....	" 4
Dialogo.....	" 6
Nederlands Kerstlyriek uit de Mid- deleeuwen.....	" 3



Als de tijden van wachten vervuld was, jubelde de dichter met heel zijn ziel zijn blijdschap uit:

Ons is geboren een kindekijn
noch claerrer dan die sonne
dat sal ons alle vroude zijn
al totter enghelen wonne* (*gelukzaligheid)

Alleen de Middeleeuwers zongen zo blij en kinder-
lijk van Gods geheimenissen. Deze lyriek is echte
lyriek, ontsproten aan een zuiver hart.
Bijzonder typerend is dit slotcoupletje van een
kerstliedje, dat eigenlijk een bede tot Maria is.
Hierin vraagt de Middeleeuwer om een rein hart,
dat hem beter de grootheid van God zal laten zien.

Als gijft heft uten bade
dat proper kindeken cleyn
Wilt hem van mijnder herten
maken een beddeken reijn.

Kees Molenaar.

* Vieren wij nog wel Kerstmis? *

De meeste mensen zullen natuurlijk deze vraag met
ja beantwoorden, maar is het in feite wel Kerstmis
wat zij vieren? Men ziet de mensen in deze Kerst-
tijd door versierde straten en pleinen snellen,
de bontgekleurde winkels in en uit, men ziet
ze het heerlijkste eten kopen enz. Maar is dat
nu wel Kerstmis vieren? Zijn de mensen nog wel door-
drongen van het machtige en grootse van de geboor-
te van Christus? Let men bij dit Hoogfeest niet
te veel op de uiterlijke dingen? Natuurlijk

zijn die uiterlijke dingen wel goed om in een
feeststemming te komen, maar zij moeten niet op
de eerste plaats komen. Kerstmis is op de aller-
eerste plaats een godsdienstig feest en het moet
ook zo gevierd worden. Laten wij in deze materia-
listische tijd het godsdienstige toch niet ver-
waarlozen. Laten wij doordrongen blijven van de
liefdedaad van Christus.
Hoe moeten wij er dan toe komen dit feest zo goed
mogelijk te vieren? Hiervoor is de tijd van de Ad-
vent heel geschikt, de tijd van voorbereiding en
boete. Nu zien we velen hun schouders ophalen en
zeggen: "Voor ons moderne en beschaafde mensen
is vasten toch zeker niets. Vasten en boete doen
is iets voor de Middeleeuwen, voor kl uizenaars.
Maar wat presteren wij, beschaafde en moderne men-
sen? Is het uitmoorden van het Hongaarse volk dan
beschaving? Hoevele negers worden nog steeds niet
als normale mensen erkend. Dan voeren zij als ar-
gument aan: "Wij willen het toch niet dat het hon-
gaarse volk uitgemoord wordt en wij erkennen de
negers wel als normale mensen. Maar vergeet niet,
dat zij ook mensen zijn, even goed en even slecht
als wij. En zijn we nog niet tot zulke daden geko-
men, wij kunnen met onze steeds verder gaande
oppervlakkigheid ook zo ver komen.
Nu, zolang deze misdaden nog bedreven worden, is
vasten en boete doen nog steeds niet overdreven!!

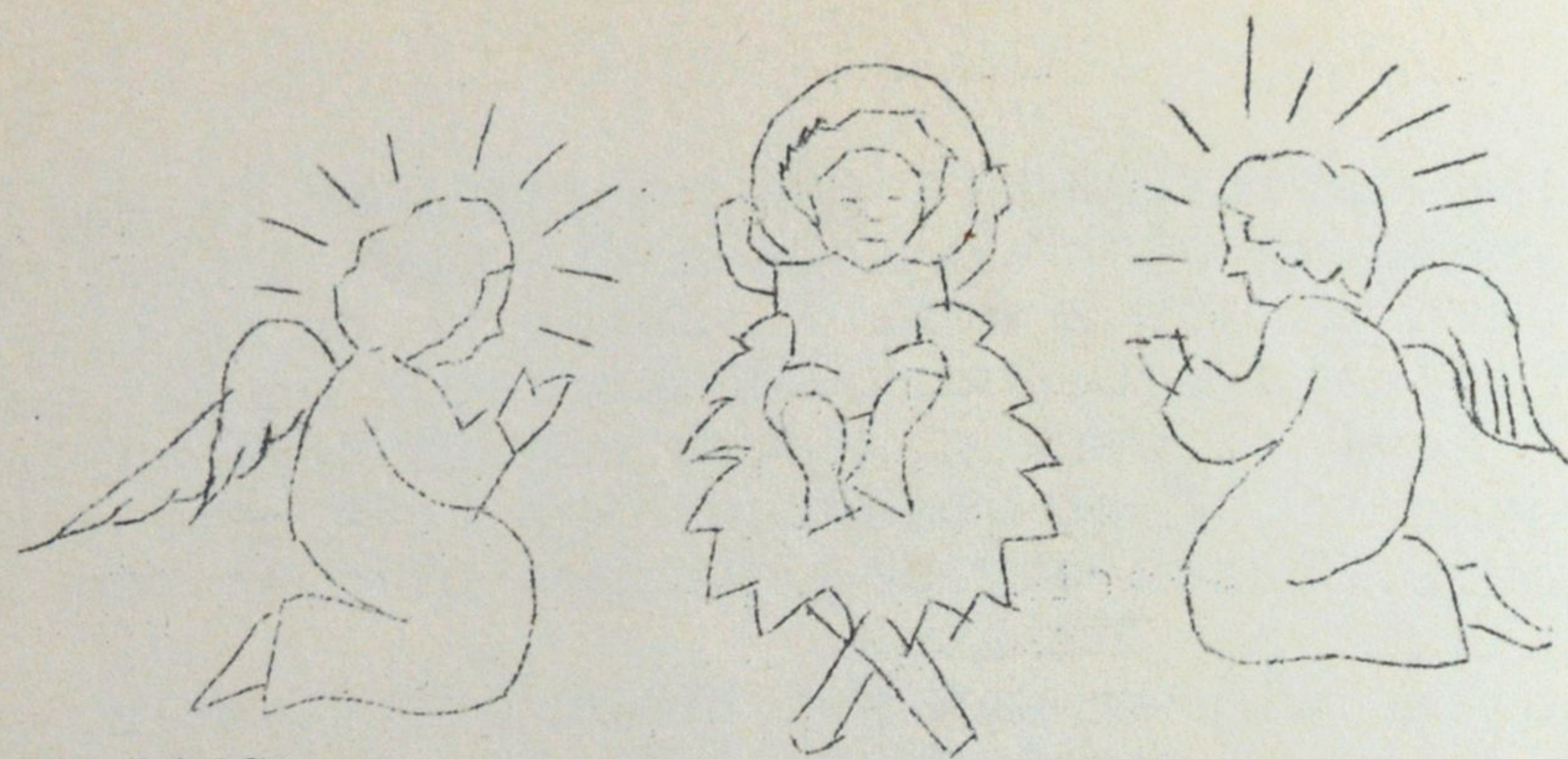
Tineke Buyck.

* X * X * X * X * X * X * X * X * X * X * X *

Mededeling van de

R E D A C T I E :

In de Redactie is een wijziging gekomen,
namelijk 2 eerste klassers hebben hun
redacteursschap beëindigd.



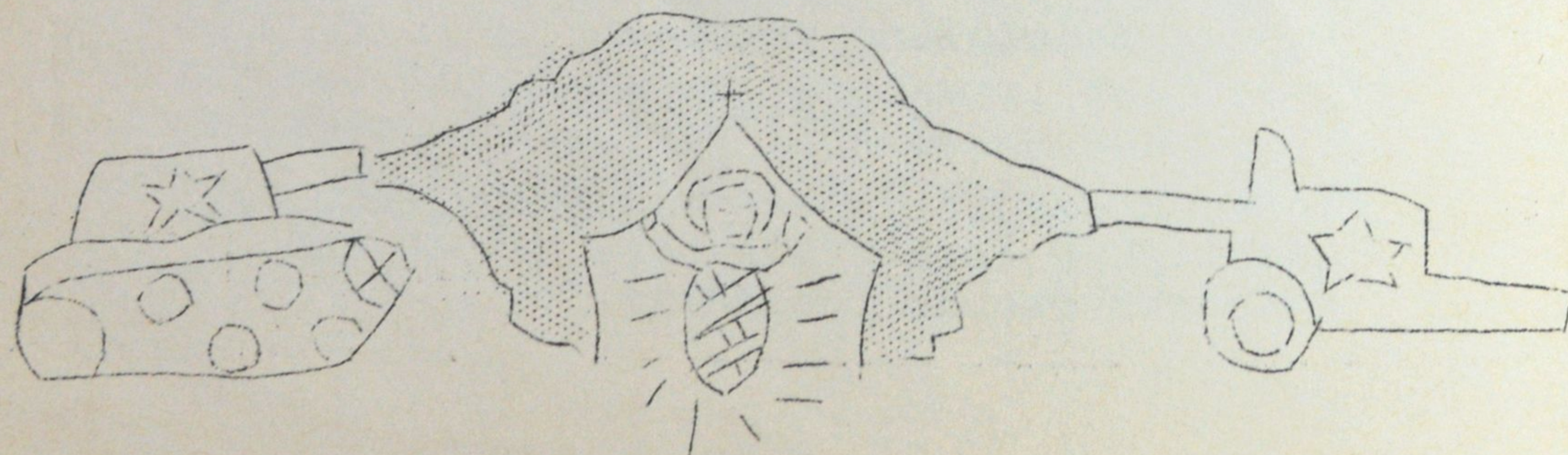
DIALOOG.

"Een kind is ons geboren
vannacht
Het brengt vrede op aarde aan de mensen van
goede wil.

"De oorlog is in verre landen
waar de mensen niet van goede wil zijn en
Het Kerstdiner zal prachtig zijn dit jaar
er komen honderd kandelaars
en maretakken langs de wand. "

"Waar eens de vorst der wereld is geboren
waar eens de boodschap is gebracht van
vrede op de aarde.
Hoor je de klokken in de verte?
Hoor je de engelen zingen?
Zij brengen de boodschap opnieuw.

Kees Molenaar.



Kerst - 6 - nummer

Toen de Kerstklokken luiden.....

4 November 1956. Overal in de wereld had men het bericht ontvangen dat Hongarije verraderlijk was aangevallen. In de hoofdstraat van Boedapest reden Russische tanks en andere tanks rukken op naar Boedapest, terwijl russische vliegtuigen boven de ongelukkige stad vlogen en phosphorgranaten naar beneden gooiden. Met de moed der wanhoop vochten de dappere Hongaarse mannen tegen de Russische overmacht. Ook in een van de achterstraten van Boedapest waren de weerbare mannen opgeroepen om te strijden tegen de onderdrukking. Het was een hopeloze zaak, dat wisten zij, maar ze vochten door met de moed der wanhoop. In een van de achterstraten woonde Emri Psortski met zijn vader en moeder. Ook de vader van Emri was aan het vechten tegen de verraderlijke overval. Veel mensen uit de stad waren al naar Oostenrijk gevlucht waar ze de vrijheid vonden. Toen de moeder van Emri na een dag geen bericht gekregen had van haar man, gaf ze alle hoop op en zei tegen Emri: Ik geloof dat vader niet terug zal keren Emri, daarom heb ik een koffertje gepakt en zullen we Boedapest verlaten om in Oostenrijk proberen te komen. Er zat niets anders op en zo verlieten ze volgende ochtend hun huis en Boedapest, dat ze wel niet meer te zien zouden krijgen. Als er een tankdivisie aankwam verscholepen ze zich en om 8 uur waren ze Boedapest uit. Nadat ze nog even hadden gerust en toen ze weer doorgelopen waren, klaagde Emri dat hij moe was. Zijn moeder droeg hem toen, maar liet niet merken dat zij ook oververmoeid was. Af en toe zagen ze ook kleine groepjes vluchtelingen met kinderen. Plotseling kwam er een man aan die Emri's moeder herkende als haar buurman die helomaal alleen woonde. Hij bood aan om de kleine Emri te dragen. "Graag", zei Mevrouw Psortski. "Waar is Uw man", vroeg hij toen. Emri's moeder zweeg. Na twee zware dagen waren ze de Oostenrijkse grenspoort genaderd. Zij gingen vlugger lopen om op het laatste nippertje niet tegengehouden te worden. Bij de grenspoort kregen ze een warme drank en een kaartje met een

Kerst- 7 - nummer

Maandag 3 december.

"Laat de kleinen tot mij komen" was het principe van de goedmoedige Sint Nicolaas die op deze middag het Sint Werenfridus Lyceum bezocht.

Gezeten op een rolstoel werd de Bisschop door zijn trouwe zwarte knechten de zaal ingerold. Het was echter zeer toevallig, dat dit apparaat, dat na de bel, waarop hij niet meer hoeft te drukken, het meest volmaakte technische hulpmiddel van onze conciërge is, juist nu achter de poten van enkele stoeltjes moest blijven steken. Het was wel genoeg om de laatste resten van een oud geloof aan de eerbiedwaardigheid van Sint Nicolaas over boord te gooien. Daarvoor in de plaats kwam een jolige vrolijkheid. De aanwezigen konden ongestraft zakken ploffen. De rector kon zich permitteren ten aanschouwe van al zijn jongere leerlingen op het toneel taai-taai te eten en een van de zwarte Pieten waagde het met zijn zwarte snuit een lerares een klapzoen te geven!

We hebben zelden zo'n geslaagde cabaret-middag meegemaakt, lezers.

Vrienden, dit waren dan de schokkende schandalen van de laatste weken. Maar, de grootste schok blijft nog steeds de heistelling. Want het lawaai van dat kreng is ons eerlijk gezegd bitter tegengevallen.

Kronos.

* * * * *
* * * * *
* * * * *

DE IJVER VOOR UW HUIS

Onder deze naam voerden op 30 november en 1 december 36 leerlingen van ons lyceum eenspronkelijk engels stuk op en van de schrijfster Dorothy L. Sayers.

Het handelde over de bouw van een nieuw koor, daar het oude enkele jaren geleden afgebrand was.

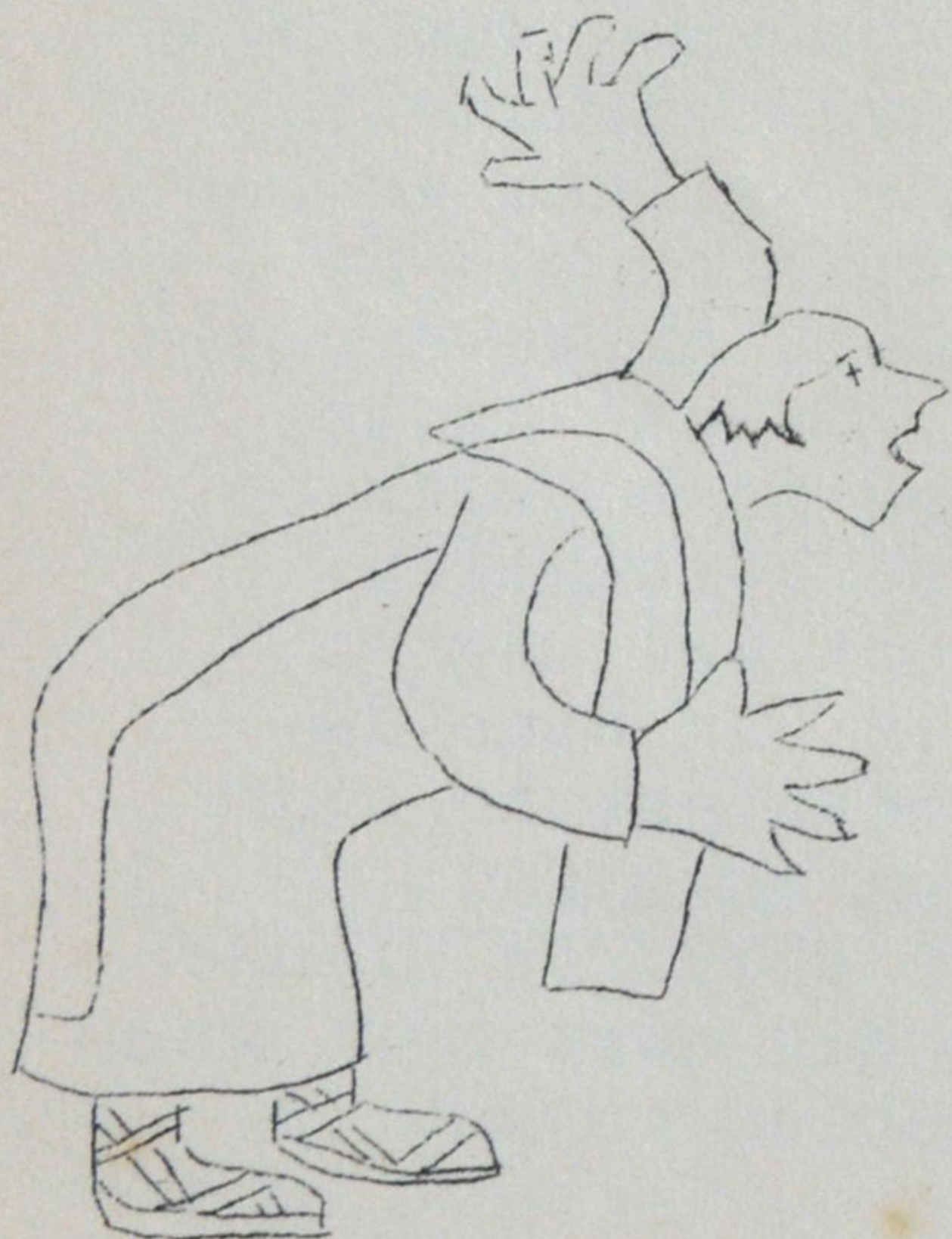
In het eerste bedrijf werd uit drie kandidaten de architect gekozen. Door ingrijpen van God door een engel bracht een slapende monnik de beslissende stem uit namelijk Willem van Sens. Dit had Willem van Sens te danken aan zijn rustig optreden zonder bravour, juist iets waar de oude monniken op letten.

Willem van Sens blijkt een goed vakman te zijn, maar na enkele jaren doen praatjes over hem de ronde, als zou hij na zijn werk niets anders doen als drinken en flirten. En daar is heel wat van waar. Zo gebeurde het ook dat hij met een bezoeker, genaamd Lady Ursela, meer intieme banden aanlegde. Daar die samenkomsten meestal op het werkterrein plaats vonden, was dat natuurlijk het onderwerp van de gesprekken van de werklui. Hier wijst de prior hem op. Hij kan niets van Willem van Sens zeggen van wat hij in zijn vrije tijd deed, maar nu het werk, dus hij, prior, de opdrachtgever, er onder leed, moest er dus tegen de architect opgetreden worden. Ook de koster Theodatus bevalt de gang van zaken helemaal niet, hij ergert zich verschrikkelijk aan de ontuchtige liedjes van de werklui en het gedrag van Willem. Hij beklaagt zich bij de prior, die het alles kalm aanhoort en tevergeefs probeert Theodatus te kalmeren. Op het laatst ziet hij geen andere weg dan hem te bevelen op zijn gehoorzaamheid zijn tong te beteugelen. Een is er echter die de architect wel mag en dat is de klerk, die voor Willem van Sens de boeken bijhoudt. Gervasius is rotsvast in zijn overtuiging dat die man een goed mens is. Onderhand vordert het werk toch snel. De nieuwe boog kan geplaatst worden. Bij dit werk moet de architect naar boven gehesen worden om het te

kunnen overzien. Samen met de werkman zoekt Theodatus het touw waarmee dat moet gebeuren, na. Een engel fluistert hem in dat er een breuk in het touw zit maar Theodatus luistert niet. Terwijl hij zich op zijn borst klopt en bidt dat dat zondige gedoe eens op moet houden slaat hij geen acht op de stem van de engel. Wanneer dan de architect omhoog gaat slaat de engel der verschrikking het touw door met een slag van het zwaard. Willem van Sens valt diep. Hij die zo hoogmoedig zijn werk deed alsof hij goed was, valt; en kan zijn werk voorlopig niet meer verrichten. Nu is het afgelopen met het werk, hij verbreekt ook de band met lady Ursela.

Aan de prior vraagt hij vergiffenis voor zijn zonden en na een lange strijd beslist hij zijn werk neer te leggen en naar Frankrijk terug te keren.

Zo lezen wij dus hoe onmachtig en afhankelijk de mens is. Niets kan hij dan door God en de Hoogmoed van de mens zal hem ten val brengen zoals Willem van Sens. Als we dit toneelstuk willen klassificeren dan zien we al gauw dat het een mengeling is van tragedie en luim: een toneelspel.



Een reclame voor het klooster was het niet, want daar wonen op enkele uitzonderingen na, allemaal kromme Patertjes, wat echter veelal een komisch effect veroorzaakte.

Als eerste van de verdienstelijke spelers mogen we toch wel Klaas Molenaar noemen die de grote moeilijke en belangrijke rol van Willem van Sens speelde. Dit is een vermelding waard, Klaas.

Per slot van rekening

ben je nog maar (een) leerling en dat zoiets voor een leerling mogelijk bleek heeft ons verwonderd. In een adem met Klaas noemen we Franca van Alphen, die in haar eveneens belangrijke rol echt de vrouwenfiguur voorstelde. Ook Franz Stam heeft zich verdienstelijk gemaakt door zijn echte optreding zoals een prior zou doen, bedaard en verstandig. Zeker mogen we Jozef Dekker niet vergeten, dat is n.l. de "ora pro nobis man". Hij was die godsdienstige pater Theodatus die alles met God wilde doen maar Hem vergat toer hij Hem nodig had.

En dan de opzichter Kees Korver met zijn karakteristieke woord: "Meester", waarin tegelijk zijn liefde, bewondering en onderdanigheid uitsprak. Bij dat alles mogen we niet vergeten, dat de Heer Haring, die het regisseursschap op zich had genomen, een paar weken geassisteerd door father Mühren. Voor het koor heeft de Heer A.J.M. van Bennekom zijn beste krachten gegeven.

De décors zijn verzorgd door onze tekenlaraar de Heer A.J. Plasman, met behulp van enige leerlingen. Heren Leraren, U was om zo te zeggen de basis voor het toneelstuk, dus onze lof voor het stuk. Moge U nog eens Uw beste krachten geven aan een ander stuk.



Nico Tros.

Op een andere school had men Eigen Koker gelezen. Wat ik daarvan te horen kreeg, was niet veel fraais. Ze zeiden: "Op de 1e pagina staat met grote letters: TEKENAAR. In het hele krantje is geen tekening te zien. En dan de inhoud! Het verslag van de vergadering vonden ze goed. Maar ze zeiden spottend: wij ook zo'n vergadering." Ze hebben er veel kritiek op gegeven en lachten me vierkant uit. Maar hoe moest ik mij verdedigen? Er viel immers niets te verdedigen. Ik kon niet zeggen, dat het niet waar was want ze hadden groot gelijk. De meeste lyceïsten bladeren het even door. Lezen op zijn hoogst de kroniek en stoppen het zo in hun tas. Als de nieuwe Eigen Koker uitkomt

Kerst- 15 - nummer

De planten moeten zorgen voor het nodige zuurstof voor de vissen. Als je dus geen platen in je bak doet dan zijn in een ommezien al je vissen naar de eeuwige zwemvelden. Nu, de planten produceren alleen bij licht zuurstof, als het dus te lang donker is dan wordt er geen zuurstof gevormd, sterker dan verbruiken de planten zelf plus dan nog de vissen. Er komt een tekort en de vissen gaan lucht happen. Conclusie: Er staan nooit te veel planten in je aquarium. Een verwarming is zelf te bouwen. Een gekochte is misschien iets safer, maar ook een eigengemaakte pekerverwarming kan heel goed zijn, vooral omdat je die zelf kan afstellen op een bepaalde warmte. De temperatuur moet zoveel mogelijk constant blijven omdat grote schommelingen schadelijk zijn voor de vissen. Een geregelde controle is dus gewenst. De temp. mag variëren tussen 20-24 graden. Maar schrik niet als het eens 19° of 18° is, want Tropische vissen zijn teer maar ze kunnen wel tegen een stootje. Het schoonmaken kost een kwartiertje werk. Je neemt een bak, je spant er een doek over (met knijpers bijvoorbeeld) je zet die bak lager dan de bodem van je aquarium, je neemt een slangetje, je zuigt even aan het slangetje en daar het; al het vuil blijft op de doek liggen en het schone water doe je weer terug. Ververs het water niet steeds want dat leidt tot Algen en ook het ontstane biologische evenwicht wordt dan weer verbroken. Helemaal schoonmaken van je bak moet je zolang mogelijk uitstellen. Als je eens iets wil veranderen, ga dan je gang, maar haal niet alle vissen eruit en laat niet alle vissen eruit lopen. Verder zou je wel eens nieuw zand er in kunnen doen. (Gewoon op het andere gooien) Dit zand moet wel gewassen worden anders krijg je heel vuil water. Je spoelt en woelt net zolang in het zand tot er geen vuiltje meer in het water te zien is. Nou, probeer het eens en als je er niet uit mocht komen dan wil ik alsnog inlichtingen geven. Volgende keer iets over vissen en planten.

Kerst - 18 - nummer

Zwaarddragertje.

Tijdpassering voor de Kerstdagen door Jan Kooy.

1	2	3				4	5	6
7				8		9		
10			11		12		13	
		14						
	15						16	
17		18						19
20	21						22	
23				25		26		
27						28		

Verticaal.

1. Vogel
2. Inwoner uit Lapland
3. Amsterdamse Peil
4. onder andere
5. familielid
6. Groenten
11. Grasvlakte
12. Vogel
15. Knokploeg (afk.)
16. Nota bene (afk)
17. Listig
19. broodbelegging
21. Lolmaker
22. familielid
26. onder andere (afk.)

Kerst - 19 - nummer

Horizontaal.

1. Graansoort
4. Zintuig
7. Dier
8. karaat(afk)
9. Ik bemin(lat)
10. Loco-presi-
dent(afk)
13. Riviértje in
Brabant
14. tegenoverge-
stelde van
slappe
18. Cowboy-onder
deel
20. Voegwoord
22. onder andere
(afk)
23. en andere
(afk.)
25. Paardekracht
(afk)
26. Familielid
27. Lol
28. Hokbedekking

Redactie van E I G E N K O K E R

Hoofdredacteur : Kees Molenaar

Redacteuren : Nico Tros

Anneke Buyck

Tineke Buyck

Jozef Dekker

Nico van Os

Jac. Winnnbsst

Censor : Drs.A.G.I.Erftemeijer

Tekenaar : Louis Bergh

Negende jaargang - aflevering 3.